

undersøgelse, som nu finder Sted. Det er for Resten et tilbagelagt Standpunkt. Ministeriet har truffet Foranstaltninger til, at Revision for det offentliges Regning ikke skal kunne finde Sted i den Udstrækning, i hvilken det hidtil har været Tilfældet. Det ærede Medlem saa vist for Resten forleden Dag en Kritik heraf i Avisen, idet Defensor udtalte, at han haabede ikke, dette var Udtryk for en ny Praksis. Jo, jeg haaber, det er Udtryk for en ny Praksis, for der er ingen Mening i, som Revisionen hidtil har formet sig.

J. V. Christensen: Jeg skal kun fremsætte et Par ganske korte Bemærkninger til det ærede 9de Medlem for 6te Kreds i Anledning af hans Udtalelser om den betydelige Udgift, som Retsplejereformen har paaført vort Samfund. Jeg er i og for sig ikke uenig med ham i, at de Udgifter, der her er Tale om, er meget store og vel ogsaa nok præget af, at vi fik Retsreformen i en Periode, da der tilsyneladende var Pengeirigelighed heri Landet. Men der har jo paa den anden Side gennem Tiderne været meget stærke Krav fra Befolkningens Side, i hvert Fald politiske Krav, om, at de Løsteparagraffer, som vor gamle Grundlov indeholdt, saa snart Mulighed frembød sig derfor, skulde ske Fyldest.

Det ærede Medlem omtalte til allersidst et Cirkulære til Statspolitiet om Opsporing af Forseelser. Jeg ved ikke, om jeg rigtig hørte, hvad dette Cirkulære gik ud paa, men hvis det gaar ud paa, at man ikke skal tabe Sagerne af Syn, selv om de officielt er afsluttet, synes jeg, det er et meget fornuftigt Cirkulære. Vi staa netop i disse Dage, efter hvad jeg har set i Aviserne, overfor Opklaringen af noget, som har haft stor Betydning i hvert Fald for Beboerne af en Del af Sjælland, nemlig den saakaldte sydvestsjællandske Brandgaade, den Række af gaadefulde, store Ildebrande, som fandt Sted i Slutningen af forrige Aar nede i Sydvestsjælland, og om hvilke der efterhaanden dannede sig helt romantiske Forestillinger; disse Forestillinger gik ud paa, at Brandene var iværksat af Smuglere, som derved mente at kunne lokke Politiet til Brandstederne, saa at de selv frit kunde komme ud til Kysten — det blev fuldkommen digterisk udformet. Men uhyggeligt var det, idet Gaard efter Gaard brændte Nat efter Nat. Saa vidt det er blevet oplyst gennem Pressen, viser det sig nu, at man ved den stilfærdige og energiske Undersøgelse, som en af Statspolitikets

Mænd har iværksat — naturligvis ikke for egen Regning og Fornøjelse, men fordi det faldt ind under hans Arbejde —, efter al Sandsynlighed har faaet fat i den Ende af Traaden, som kan føre til Gaadens Løsning. Dette forekommer mig netop at være Frugten af, at Statspolitiet foretager Undersøgelser ud over det Tidspunkt, da Undersøgelsen officielt er afsluttet. Jeg mener ikke hermed, at vi skal drive Jagt paa vore Medmennesker — det er sikkert heller ikke Statspolitikets Mening —, men jeg betragter ikke Brandstiftere og andre Forbrydere som Medmennesker i den Forstand, at vi ikke stadig skal fortsætte Undersøgelserne for at opspore dem. Hvad der er sket i Sydvestsjælland for at opspore Antifterne af de Brande, der har fundet Sted dér, synes jeg altsaa, for saa vidt de fremkomne Meddelelser er rigtige, er af overmaade stor Betydning.

Lewinsky: Jeg er naturligvis ikke blind for, at en Udvidelse af Adgangen til at lade en Del Sager behandle ved Underretterne er et godt Skridt i Retning af Umiddelbarhedsprincippet, men en saadan Udvidelse foretages jo kun i meget lille Udstrækning ved det Lovforslag, der nu foreligger. Søndre Landsrets Ophævelse vil ganske sikkert ikke bevirke, at man i de sønderjydske Landsdele vil føle sig tilfredsstillet. At jeg ikke staa ene med den Anskuelse, at det, man her sparer for Staten, vil blive væltet over paa Befolkningen, vil man se af en Henvendelse fra de sønderjydske Landsdele, af hvilken jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse et lille Stykke. Man skriver dér: „Det er Befolkningens Anskuelse, at den eventuelle, sikkert lille, Besparelse, som man tænker at kunne opnaa for Staten ved en Nedlægelse af Søndre Landsret, i Virkeligheden kun betyder, at man paalægger den sønderjydske Befolkning tilsvarende Særudgifter til Fremmøde i en fjernere liggende Ret“. Dette er altsaa den sønderjydske Befolkningens Syn paa det Spørgsmaal. Henvendelsen er undertegnet af Sønderborg Amtsraad, Kommunalforeningen for Sønderborg By, Aabenraa Byraad, Borgmestrene i Haderslev og Tønder, Sønderborg Byraad, Nordborgs Borgmester, Augustenborgs Borgmester, Højers Borgmester, Aabenraa Amts Sogneraadforening, Sønderborg Amts Sogneraadforening, Aabenraa Handelsforening, Haderslevs Handelsforening, Formanden for Sønderborg Handelsforening og en hel Række andre Foreninger. Det viser, at man ikke